

ט"ו בשבט

כך הולכים השותלים:
 רץ בלב ואת ביד,
 מן העיר ומן הכפר,
 מן העמק, מן ההר –
 בטי בשקט, בטי בשקט.

י. שניברג

וכי תבואו אל הארץ
 ונטעתם כל צץ
 לקנות ולנטע
 לחרש ולזרע.

ד. שבעוני

טו בשקט, טו בשקט,
 חג היום לגן,
 חג לפרח, חג ליצר,
 חג לכל אילן.

ע. אבישר

י מ י - ה ו ל ד ת

22.1. חיים מעין
מנחם וינגרד
עמר כהן
אילת וגנר

23.1. רוי בוסקילה
נמרוד פלמה

איה כהן (נכדה של רותי מרכס)

24.1. דורית רוזנקרנץ

אופיר שובל
איתמר דוארי
ארנולד בידק

25.1. מופטי ליפשיץ

מלוין סימונס
דוד פרנקלין
טליה מרקוביץ

דקלה מרקוביץ (נכדה של משפ' שיין)

27.1. ג'יין תלם-פוטש

ציון פרג'ון

28.1. יצחק עדר

יעקב דדוש

ענבל זיגדון (נכדה של משפ' ניצן)

לכל מי שתרמו לנטיעת עציץ בחורשה לזכרה של סוזי נמטי ז"ל

חברה ומחנכת לשעבר בכפר הנשיא - תרומתנו נתקבלה ומודים
לנו מאוד עליה.

א י ר ו ע י

ט " ו ב ש ב ט

ה ל ו ם - יום שישי ב- 14.30
ניצא לנטיעות (תרומתם של בני המשק שעזבו).
נ ל פ ג ש ב ח נ ל ה

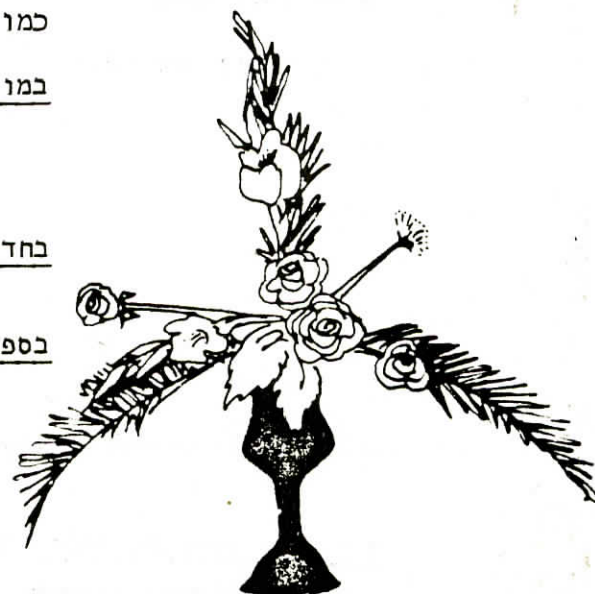
ב-20.00 אחרי ארוחת הערב, נעלה למועדון
ל ס ד ר ט " ו ב ש ב ט

ב-8.30 ניצא לטיול חורפי בנחל כזיב.
ארבע/חמש שעות הליכה נעימה וקלה, בהדרכת
איתן גדליזון. יש להצטייד בתרמילים
לנשיאת סנדוויצ'ים ורצוי לנעול מגפיים.

כמו כן שימו לב לתערוכות האלה:
במועדון - ציורי עצים של אמנים מקומיים
עבודות עץ
עציצים

בחדר האוכל - לקט ענפים של עצים בקיבוץ.

בספריה - תצלומים של חברים וילדים מן הצומח.

חג שמחה

מה נשמע?

* איבני רוצה תמיד להתעכב דווקא במזג-האוויר - אך מעבר להתענ-
ינות הכללית והרגישות שלו לקור, ללילות הכפור היו השלכות
רציניות על הצומח. מיקי בוי, המומחה שלנו למטעים, אחד המומחים,
מנסה בערך ככה:

(א) "קודם כל, אל תזכיר לי.

(ב) אם כבר הזכרת - אז הנזק אינו רק של היבול הנוכחי, אלא משפיע גם על
הגידול של השנה הבאה.

(ג) סך-הכל באבוקדו יצאנו איכשהו בסדר השנה (בגלל מחירים גבוהים). הנזק
יהיה כנראה בשנה הבאה בעיקר בדרוז, ששם הטמפרטורות ירדו עד
למינוס 5.

(ד) המנגו ליד הש.ג. ויתר הסוכרופיים בשטח - נשרפו ורק בקיץ אפשר יהיה
לדעת, אם יתאוששו.
סוף ציטוט.

* לעומת זאת מוסר דדוש: בלול לא היו נזקים. גם לא היו עופות!! אפרו-
חים צריכים להגיע ביום חמישי, מקווים לטוב. בשם מרדכי הוא מודיע שבשבוע הבא
אנו בשוק ברברים.

* על הצאן החורף לא השפיע לרעה, חוץ מהמרעה שבגלל הכפור לא גדל ולכן
גם לא יצאו למרעה עד כה. מחכים לימים חמים יותר.

* ואגב, הצצה חפוזה במדד הגשם שליד המזכירות מראה, שעוד לא הגענו לחצי
הכמות השנתית הממוצעת.
מספיק.

* בליל שבת הקודם בילינו ערב מהנה ורב-משתתפים במועדון, בתוכנית שכולה
תוצרת בית. חזי סיפר על חוויותיו, כשהטיס ציוד הצלה לארמניה אחרי הרעש שם.
אחד הקוריוזים היתה שקופית של שני אווירונים חונים בשדה-תעופה מושלג:
הרקולס ישראלי עם כתובת ענק ISRAEL AIR FORCE לצדו של מיג רוסי. עוד
מרואיין היה ישראל אבידור, שלא מזמן חזר משליחות בפיליפינים. ולבסוף -
אילנה ורפי פרנק שסיפרו על נסיעתם בחוף סין וברכבת דרך מנצ'וריה לרוסיה.
הם גם הציגו תמונות מרהיבות שצולמו בדרך.

* מה עוד קורה בכפרנו הקטן? - המפעל משתתף בתערוכה, ששמה הכולל הוא "כימיה תעשי-
תית" והיא נערכת בגני התערוכה: בתל-אביב. אנו מציגים בעיקר את המפעיל החדש, על כל
אביזריו וברזיו, ומקווים לעורר התעניינות אצל הקניינים, ובעיקר להריץ מכירות. אומרים
שהביתן שלנו ערוך יפה. בהצלחה! כשתופיע כתבה זו ביום שישי, כבר תהיה התערוכה אחרי
הפירוק ביום חמישי ואפשר לשאול את המוכרים שלנו, איך היה.

* ואיך לא להזכיר את ט"ו בשבט? למרות שעד כה לא יצאה שום הודעה רשמית מכאן על ההכ-
נות ופעילות של נטיעות וכו' - התרגשנו לשמוע על היוזמה של ציון דוארי, שאירגן את
הבנים שעזבו את המשק לבוא הנה ולנטוע. אז בהזדמנות זו אנו רוצים לברך את כל אלה
שנענו להזמנה ובאו. אנו תמיד שמחים לראות אתכם כאן ולשמור על הקשר הטוב. סוף סוף
בית - זה בית.

* תיקרת חדר-האוכל מתקדמת מהר. הרושם הכללי, למרות כל הנבואות, הוא יפה ואסתטי -
וגם האקוסטיקה טובה (כלומר, לא שומעים את הרעש) וכשיהיה לנו כסף - אי-פעם בעתיד
הרחוק - אנלי גם ישלימו את הריצפה ויהיו לנו שולחנות וכיסאות חדשים. עוד חזון למועד.

(המשך בע' 8)

(מה נשמע - סוף)

* ברוכים הבאים ליניב גליק ולבחירת לבו, שבאו לחופשת מולדת ולחתונה. מזל טוב!

* מקס מדר, שעבר ניתוח לא קטן, מרגיש טוב ואנו מאחלים לו החלמה מהירה ושלמה. כבר הגיע הזמן שנשמע שוב את קולו החזק בחוצות.

גם יאיר דוארי חזר מביתה"ח ולי, ולכל החולים והמבריאים, אנו מאחלים החלמה מהירה. העיקר הבריאות.

ונשאר לי רק לברך את כל בית
כפר הנשיא - בשבת שלום

יעל נמנוב

על ערכים ועקרונות

(דו"ח מצוות המרתון שעוסק בנושא זה)

מתלבטים איך ומתי לשתף את מקסימום החברים בקיבוץ זה בכל מה שהצלחנו ללמוד בנסיוננו לעקוב אחרי עקרונות הקיבוץ שהיו ועקרונות של הקיבוץ היום ומחר. אפשר להריץ שאלון ולשאול כל מי שמוכן לענות עליו, מה הוא חושב, אילו עקרונות נראים לו כחשובים ועל מה הוא מוכן לוותר. אפשר לנסות להשלים מחקר יותר יסודי, כדי שמה שנציג בפני הקיבוץ יהיה בדוק וחקור. החלטנו בינתיים להמשיך לחקור, אבל ברצוננו לסיים את עבודתנו בתאריך כזה שיאפשר לנו להגיע למסקנות בעזרת תגובות חברים בחודשי הקיץ הראשונים מאי-יוני).

אנחנו הצוות היחיד שלא מתעסק עם הבעיות הקיימות. אנחנו מנסים לגבש מעין "אני מאמין" קיבוצי, שעם כל התמורות הטכנולוגיות של שנות ה-90, שהן בפתח, ייחשבו כשרירים וקיימים. בשלב זה החלטנו לעדכן את קוראי העלון במידע שוטף על דיונינו.

ערכות הדדית היא עיקרון שמקובל על כולם. וכשמדברים על ערכות הדדית - האם יש לה וגבולות? האם המצב הכלכלי מגביל את הנכונות לספק לכל אחד צורכי לימוד, בריאות, תחביב וכו' - או שנמשיך לקיים עיקרון זה?

שוויון ערך העבודה - פיקציה או עובדה קיימת? האם נתייחס יותר לעורך-דין, חבר קיבוץ שמרוויח הון עתק מכל לקוח ופחות לחבר שעובד בכותנה? האם מעתה רק עבודה רווחית היא רצויה - ולעזאזל עם החקלאות? או שקיבוץ בלי חקלאות, בלי אחיזה בקרקע, הוא כמו גוף בלי נשמה?

"כולם שווים, אבל יש שווים יותר" - המשפט המפורסם מתוך הספר "חיות החיות" מאת ג'ורג' אורוול - הוא נכון לגבינו או שאנחנו מעריכים את זכויותיהם של כל אחד בהיותו חבר? בן קיבוץ? אורח?

האם אנחנו מאמינים בציונות סוציאליסטית במעשים ובאורח חיינו או שההבדל בינינו לבין אלה שמאמינים באלילי ההון הוא רק המרחק שבין כפר הנשיא לתל-אביב?

אלה ועוד שאלות דומות מעסיקות את צוות "עקרונות הקיבוץ".

אריק ארנברג

ספירת המלאי האנושי 1988

יצחק עדר

בין כל ספירות המלאי השנתיות ישנה אחת שנושאה - האוכלוסיה במשק. מהמספרים בטבלה המצורפת רואים, שישנה רציפות באוכלוסיה העיקרית, גם אם פה ושם משתנים המספרים.

השנה לא השיג קצב קבלת החברים את השחיקה שנגרמה על ידי פטירות ועזיבות, ולכן גמרנו את השנה עם 5 חברים פחות (1,6%) מאשר אשקד לעומת זאת היתה עלייה בילודה ולכן גמרנו עם 1% יותר "ילדים" (כלולות בזה כל הלידות, פחות השנתון העליון, העובר להיות "בני משק").

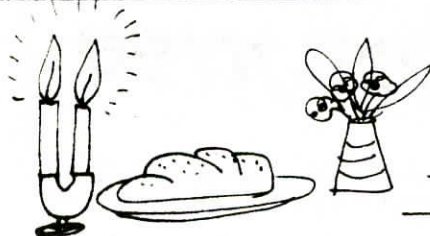
עם ירידת הקליטה פחת מספר ה"מועמדים". לאחר שחלקם התקבל לחברות, בו בזמן שהירידה ב-1/3 "מאומצים" נובעת מזה שהם ברובם חיילים בודדים שלא תמיד מחליטים, עם שחרורם מצה"ל, להישאר במשק. הסעיף "הורים" לא היה שינוי ובסך הכל היתה תנוה של 1,6% למטה באוכלוסיה הקבועה.

באוכלוסיה הזמנית יש תנודות עונתיות, שתלויות במועדי האולפן ובדרישת המשק לידיים עובדות, כך שיש ויסות במספרים. עם החלפת צוות האחיות השכירות הגיעו משפחות הברוכות ביותר ילדים מאשר קודמיהן, וזה עונה במקצת על הריבוי של "ילדי חוץ".

צריך לציין שבסעיף זה נכללים גם 2 ילדים של בת בביקור.

1987	1988	אוכלוסיה קבועה
294	289	חברים
19	16	מועמדים
50	50	בני משק (לפני הגדרה)
12	8	מאומצים
375	363	
35	35	הורי חברים
410	398	
200	202	ילדים
610	600	סה"כ אוכלוסיה קבועה

1987	1988	אוכלוסיה זמנית
27	24	מתנדבים
1	6	אולפן
30	-	שנת הכשרה
1	-	של"ת
64	35	שכירים
5	5	
6	11	ילדי חוץ
680	646	סה"כ אוכלוסיה
=====	=====	-----

קבלת שבת

כזכור לחברים, הפסקנו את טקסי קבלת השבת לא מפני שנמאסו עלינו, אלא בגלל סידורים טכניים שחסרו בחדר-האוכל וצידודו. לכן התכנסנו בשבת האחרונה, מספר חברים שמעוניינים לחדש את קבלת השבת בצורה זו או אחרת.

התייחסנו לכמה שאלות מרכזיות:

- א. באיזה מקום לקיים קבלת שבת - בחדר-האוכל או במועדון?
 - ב. איך אפשר לערוך את הטקס במינימום הפרעה לצוות המטבח ולתורנים שעובדים בחדר-האוכל בלילות-שבת?
 - ג. איזו שעה מתאימה לקבלת שבת?
 - ד. מה צריך להיות התוכן?
- (1) אחרי דיון הגענו להצעות הבאות: ננסה להריץ את קבלת השבת בצורה נסיונית לחודש ימים במתכונת החדשה ואז "נעשה חושבים" שוב.
- (2) המקום יהיה האגף החדש הקטן של חדר-האוכל בתוספת האזור הסמוך שמשפצים אותו כרגע.
- (3) השעה של הטקס תהיה 19.00 (7.00 בערב).
- (4) לא נעסוק בהרבה מלל, אלא נסתפק בברכות המסורתיות ושפע של שירים.
- (5) לא נסגור דלתות - מי שרוצה להיכנס במשך הטקס יוכל לעשות זאת, רק נבקש שלא יעשה רעש במשך מעט הזמן שבו ייערכו הטקס והשירה בציבור.
- (6) במגמה לא להכביד על התורנים, תהיה הגשה עצמית - כגמר השירה יגש אחד ^(או יותר) משפחה ויביא אוכל לבני משפחתו שימשיכו לשבת. סילוק הכלים כמו בכל ארוחה.
- (7) שיטה זאת תאפשר למשפחות לאכול לפני או אחרי הטקס. אפשר לאכול מוקדם ולהמתין לטקס ואפשר לבוא לטקס ואז לאכול. הכול לפי הנוהג המשפחתי.
- כאמור, אחרי כחודש ימים נתכנס לבדוק שוב, האם הציבור מרוצה או רוצה שינויים. נתחיל את הרצת הטקס בעוד שבוע, כ"א בשבט תשמ"ט, שהוא 27 בינואר 1989.
- (8) הערות, עצות ובקשות אפשר להפנות לאותם המעוניינים שהתכנסו והם: חנה מסר, אלק קולינס, אנגה, תמר וולפין, שרה דבולט, נטע, מעין או אריק ארנברג.

מישיבת ועדת החברה

12.1.89

נופש מבוגרים 1989 - התקיים דיון חוזר והוחלט שבשנת 1989 מקפויאם את הזכות לנופש, ולא מבטלים (כפי שפורסם קודם). בדיונים לקראת 1990 ייבחנו מחדש הסעיפים השונים הכלולים בתקציב ועדת החברה. בכל מקרה, מי שעומד לרשותו תקציב משנת 1988 יוכל לממש אותו ב-1989 (יומיים בלבד).

שרה דבולט

KIBBUTZ נציגות REPRESENTATIVES הקיבוץ

Hechalutz B' Anglia החלוצים באנגליה

לחברים שלום,

משגם מה אני חושבת, שהלך לי לאיבוד מכתב אחד ששלחתי ל"דברי הכפר" מזמן.
אני מקבלת דיווחים מהחברים נאמנים ועוקבת בקפדנות אחרי הכתוב בעלון.
חשוב לי לדעת מה קורה בבית, כי הוא הבית ואלינו אני חוזרת. אני מקבלת חיזוק
מחברים שמבקרים ומעדכנים אותי על הנעשה ומשונה כמה המציאות פה היא דומה למתרחש
בקיבוץ.

קיצוצים, ירידה ברמת חיים, העברות ממקומות עבודה, אתם אומרים. קיבלתי הודעה
מהסוכנות שרוצים לקצץ אותי לחצי מישרה. מדובר בתשלום, כנראה, ולא בעבודה.

ההכנסות הכספיות של המשרד, בו אני עובדת, ירדו בצורה דרסטית ודרשו ממני
קיצוצים בכוח-אדם ובהוצאות. נפל עלי לפטר אנשים ותיקים בעבודה ולהציע לאחרים
ירידה בשעות נוכחות במשרד (העבודה אצלם ירדה מזמן). פשוט, יש כאן יותר מדי
אנשים ושיטת העבודה מסורבלת. צחוק הגורל קובע שאני - האדם הכי פחות מאורגן -
צריכה לבצע ארגון מחדש בתוך המשרד. מי שמפוטר, תובע ממני פיצויים, מצטט לי חוק
פיטורין של השוק המשותף ומאיים. פקידי מס-ההכנסה דורשים מיסים שלא שולמו, לדעתם,
זה שנים רבות והריחות והלכלוך של מסעדת "מקדונלדס" ממול מרעילים את האווירה.

יחד עם שליחי התק"ם האחרים שמשרתים כאן, אירגנו סמינר למועמדים לקיבוץ מעל
גיל ה-50, אך הם טענו שהם לא צריכים ללמוד על הקיבוץ, רק לדעת לאיזה יכולים להצ-
טרף!

כמו כן קיימנו מפגש של צעירים חוזרי תוכניות, חבר'ה שהתרשמו, התעניינו
ומבקשים לשמור קשר.

אני מספרת לכם כל זאת, כדי שתדעו למה אני צוחקת כשאגיע למשק בפברואר, בביקור
חטוף. חברים ישאלו אותי - "נו, שמחה, את נהנית מהעבודה?" ואני עונה - "אני לא
נהנית, אבל זה לא משעמם."

שלום ולהתראות

שמחה

לחברי כפר הנשיא,

ברצוננו להביע את הערכתנו בעבור האירוח והטיפול המסור שקיבלנו
מהחברים במשך תקופת שהותנו כאן.
הרגשת היחס החם והטוב וקבלת הפנים הנעימה נתנו לנו, כתמיד, הרגשת
בית חם ואוהב.
בשם שני ילדינו רצינו להודות גם למטפלות בפעוטון ובבית התינוקות,
שנתנו להדסה ושלו לשחק ולהשתלב במשך היום עם שאר הילדים.
תודה רבה לכולכם. באהבה ולהתראות - יגאל, לורה, הדסה ושלו

"בחורה יפ'יה חסרת רגל אחת"

מפי אלק

"אבי מרגיש כאילו ציירתי ציור מושלם של בחורה יפ'יה, אבל שכחתי רגל",
כך מתאר אלק את הרגשתו לגבי הרחבת חדר-האוכל ושיפוצו. בסוף דבריו גם תבינו
מדוע...

"כפי שהחברים רואים, מתקרבים לגמר הנמכת התיקרה, כולל תעלות אוויר ומפזרים.
בו זמנית מתקינים צנרת וציוד על הגגות. העבודה מתקדמת בצורה סבירה, אבל גם עם
סיומה לא נוכל עדיין להפעיל את המיזוג. חסר מיתקן אחד עיקרי. המקפיא (chiller).
שמשקלו 6 טון. כדי להעלות אותו על הגג, דרושה לנו התמיכה של גג נוסף, שיכסה את
גרם המדרגות החדש המוביל אל חדר שטיפת הכלים. זאת למעשה הסיבה העיקרית שלא דחינו
בניית מדרגות אלה יחד עם שאר הצמצומים. ובכן, בשלב זה יצקנו חלק מהקורות והעמודים
של הקומה הראשונה ומכינים יציקת הקורה העליונה, שתתמוך את הגג. האומדן למשך עבודת
אלה - כחודש, ורק אז יוכלו אנשי המיזוג להשלים את עבודתם. עם קצת מזל (ואיחור בהת-
חלת החמסנים) נזכה עוד השנה להשתמש בחימום!

לכל הבעיות הטכניות יש להוסיף את המצב הכלכלי, שגורם לבעיות עם הקבלנים ולא
מקל על תהליך העבודה.

לפי שכבר נתבשרתם, הגבהת הריצפה למפלס התוספת תידחה לזמנים טובים יותר.
להפרשי הגובה נמצא פיתרון זמני.
נותרה התקנת החלונות בשני צידי חדר-האוכל, מזכוכית מחוזקת, עם מסגרות אלומי-
ניום.

את גמר ההכנות לחשמל בתיקרה ביצענו בכוחות עצמנו. וכך התוכנית גם לגבי ציפוי
הקירות (עוד לא הוחלט סופית, באיזה סוג של ציפוי).
בזה יסתיימו פעולות הבנייה בשלב זה, מלבד נושא אחד, שלגביו מתלבטים עדיין -
חדר הדלפקים. יהיה צורך לפרוץ לפחות פתח אחד בקיר המוביל אל המדרגות החדשות.
בדיוק איך ומהם השינויים הנובעים מזה - עוד לא החלטנו סופית."
וכך נשארה התמונה של הבחורה היפ'יה בלי הרגל השנייה. נקווה שהצייר יוכל
להשלים אותה בעתיד.

בקשה אישית

החבר שמשאיר צלחות וצלוחיות לעיתים קרובות על-יד מיכל האשפה
שבין הבריכה לבין הבית של רוי וג'ויס, מתבקש לקחת את הכלים
בחזרה לחדר-האוכל ולא להשאיר אותם בשבילי.

בתודה מראש
שוש ס.

כמבצר, עם פעמוני אזעקה ומיתקני ביטחון שונים בכל מקום, כלבי שמירה, שומרים ולא אתפלא אם היו גם מוקשי קלימור סביב גדר המערכת. יפה!

בבית אני לא טורח לנעול את דלת הכניסה. הילדים מתרוצצים בכל הסביבה ללא פחד מכלי-רכב או תוקפים למיניהם.

אומרים לי שבלום-אנג'לס איש לא הולך ברגל, אפילו במשך היום, אבל אילו היו רוצים לטייל בלילה, היו נזקקים לליווי משוריין צמוד. למיטב ידיעתי לא הותקף איש בטיילו בשעות החושך בקיבוץ זה כבר שנים רבות. לא הייתי רוצה להתחלף איתה בעד כל הון שבעולם.

(תרגום מאנגלית - אנגה)

המועדון שלנו מאוד חשוב בימים קשים אלה ויכול לתרום הרבה לחיינו בחברה בקיבוץ (אפילו כשמדברים על "קיבוץ חדש").

יש לנו ועדת תרבות ואחראית למועדון שמוכנות לעשות את המקסימום להפעיל את המקום. שמעתי היום שלא רק שאין לנו כסף לסדר חימום וקירור, דרוש גם שינוי בסיס-דור החשמל שהיום חלש מדי לצרכינו במועדון.

אני מציעה:

(1) לא נוציא גרוש על המועדון (אפילו לא לחידוש דברים) ונחסוך את הכסף למטרת חימום וקירור.

(2) "ועדת תרומות" במשק תיתן חשיבות מיוחדת לבעיה זו.

אם אין חימום וקירור - המועדון לא יהיה בשימוש - לא חשוב מה התוכניות בו.

שמעתי הצעה יותר הגיונית מזו: להעביר את הספרייה למועדון ואת המועדון לספרייה. לחנה (מסר) יש רעיונות, איך לסדר את זה. בספרייה של היום התיקרה יותר נמוכה, המקום יותר אינטימי, אין אורך של חדר, הוא מחולק. יש כבר כיור ומים בחדר הכריכיה ואין צורך באינסטלציה גדולה. בכניסה יש מקום למעשנים לשבת בו בנוחיות מבלי להפריע ללא-מעשנים.

אני יודעת שהמועדון הוא כיום כניסה לתיאטרון. אני פונה לכל ה"מומחים" וה"לא-מומחים" להביא דיעות, הצעות לחנה, לוועדת התרבות (אפילו לי).

אני מרגישה היום ש"דברי הכפר" הוא פלטפורמה לדיון פתוח בינינו, שאפשר להתבטא בו בלי לצאת מהבית או לזוז או להרגיש שאי-אפשר לשוחח בארוחת-הבוקר שלא קיימת (?). ואוי ואבוי אם מישהו יציע לצמצם את "דברי", שהוא יופיע רק פעם בשבועיים.

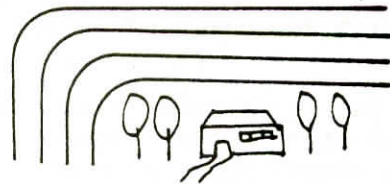
חברים, בזמן שאחרים עסוקים למצוא פרנסה, עלינו לשמור על חיי חברה (ואני לא מדברת על "הימים ההם"). הכול אפשר לעשות במועדון, כל עוד שהרמה בבית הפרט לא עולה בהרבה על הרמה במקום המיועד לחברה.

לחשוב! לדבר! להציע!

KIBBUTZ COMMUNIQUE

ג'ורג' נאי

מאז נובמבר אשתקד יוצא לאור עיתון חדש באנגלית - "THE NATION". בעמוד המרכזי מופיעה מדי שבוע (ביום ג') כתבה על חיי הקיבוץ, פרי עטי. היות והעיתון לא מגיע לצפון, רציתי להביא דוגמא לחברים, דבר שטרם הופיע, ולכן "סקרפ" ל"דברי".

לפני זמן מה כתבה לי גברת נבונה ומצליחה מאוד מלוס-אנג'לס, וסיימה את מכתבה במילים אלה: "אני מקווה שאצלך הכול בסדר, למרות שאתה חי בקיבוץ".

הרגשתי שכאן יש דבר מוזר - כאילו, לפי מושגי, קיומנו כאן בלתי-נסבל לגמרי. האמת היא, כי צורת החיים בקיבוץ מרוחקת מרחק רב ממה שהאמריקאי רואה כדרך חיים אידיאלית - מעמד, תחרותיות, אינדיבידואליזם (שאינו לכלכל אותו עם עצ-מיות) אינם נמצאים בסולם הערכים שלנו. ומה שאולי קשה מכול להבין, אין היעילות נחשבת אצלנו כערך עליון, או אולי יותר נכון לומר, שאנחנו מפרשים אותה אחרת.

טבעי לגמרי שלאנשים רבים מובן מאליו שאורח החיים שאליו חונכו או שבו בחרו, הוא הטוב מכולם - לא רק להם אישית אלא לכל אחד. האמריקאים מייצאים את "דרך החיים האמריקאית", כמו שהרוסים מייצאים קומוניזם - גלסנוסט ופרסטרניקה במסגרת השיטה, לא כתחליף. והאירנים מייצאים את דת האיסלם השיעית. האמת היא שגם הקיבוצניקים אינם צנועים במיוחד! כולם משוכנעים שאחרי שיצליחו להעביר את העולם כולו לאמונתם, ייעלמו השחיתות והרוע ושלוש ושובע ישררו בכול.

האדם המסוכן ביותר בעולם הוא זה שחושב את עצמו בעל האמת הצרופה ולכן כל מי שחלק עליו בהכרח מטעה ומרושע. הקטעים האפלים בתולדות האנושות שורצים נבלים, שני-סו להשליט את האמת שלהם על הזולת ואימצו את השקר המתועב - "המטרה מקדשת את האמצעים".

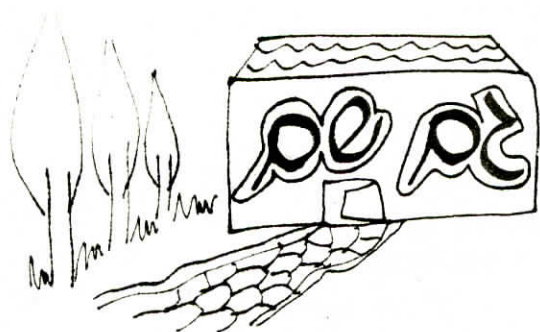
אבל נחזור לנושא "מה חושבים בני-אדם על הקיבוץ" ונגיע אל המתנדבים הצעירים ותלמידי האולפן, המגיעים מחו"ל. הם מצפים לראות חלוצים שזופים, הנושאים טוריות על גבם, אוכלים נזיד צנוע - לחם העוני - ליד שולחנות-עץ בלתי מהוקצעים באולמ-אוכל שהעזובה שולטת בהם, וגרים באוהלים מזוהטים במיטות ברזל וארגזי "הנובה". אחרי ההלם הראשון הם מאוכזבים, גמשים מאוכזבים, לגלות כי אנחנו עובדים למעשה בטרקטורים ומחשבים וגרים בדירות נוחות ומרווחות. גם קשה להם להתגבר על הגילוי, שאנחנו בעצם לא כל-כך שונים מכל בשר-ודם.

אל תצחקו! מפתיע להיווכח, כמה מעט ידוע לשוכני הערים והמושבים בישראל על הקיבוץ בימינו. לעיתים קרובות מודיעים לנו, ששכחנו את כל האידיאלים שלנו - כאילו רמת חיים של המעמד הבינוני לא יכולה להשתלב עם סוציאליזם, או היעדר שוויון אבסולוטי מצביע על נטישה אבסולוטית של רעיון השותפות. הם מדברים על "יישור הקו", על "אובדן האישיות", "חסרון החופש האישי". "הוועדות מחליטות הכול בשבילך", אומרים. ישראלים רבים שהו בקיבוץ במשך תקופה מסוימת בצעירותם ושופטים לפי מה שהם זוכרים משנים עברו. קשה לסמוך על הזיכרון, ומלבד זה - חלו שינויים. שיפוטם מבוסס על ביקורים קצרים, שלא נותנים מושג על איך זה - להיות חבר קיבוץ.

במידה מסוימת כל אחד סובל מחוסר שביעות-רצון לגבי חיינו. אנחנו מגיבים בקינאה לגבי אחרים (וכתוצאה שונאים אותם) או שאנחנו מתכדרים כדי להגן על עצמנו ואומרים: "כמה איום לחיות כמו המסכן הזה. לא הייתי רוצה להתחלף איתו בעד כל הון שבעולם". בני-אדם לא מעטים מסוגלים להגיב בשתי צורות מנוגדות אלה בו-זמנית! לפחות הגברת מלוס-אנג'לס לא היתה בין אלה. היא לא מקנאה בי.

התפתיתי להשיב לה: "אני מקווה שאצלך הכול בסדר, למרות שאת חיה בבוורלי-הילס". ביקרתי אצלה פעם - ולפי טעמי חיה מטורפית בתכלית. ביתה, עד כמה שהוא מפואר, בנוי

(המשך בעמ' 10)

בית-הספר חי וקיים -

(המשך לגליון הקודם)

לפני שבוע עזבתי אתכם בפתח חדר-הטבע של "מבוא הגליל" - זוכרים? כיתה ב', מצויידת במשקפות, יוצאת לתצפית ציפורים ראשונה. הקטנים הפנימו היטב את הכללים. "להימנע מתנועה פתאומית" "לא להתבלט בשטח" "לא להרעיש"

בשקט דרוך ובהליכה איטית אנחנו מתקדמים לעבר מדשאות אילת-השחר. "לעצור", אומר המורה בקול נמוך, "על-יד פח האשפה, על המדרכה, תראו נחליאלי." מרימים משקפות, מעבירים אחד לשני (כמעט - -) בלי ריבים. אח"כ הספקנו לראות פשוט, ולא תאמינו, ח מ י ש ה נשרים חגו למעננו בשמים בדאייה מרהיבה. סה"כ כרבע שעה. חוויה. חוזרים לכיתה ורושמים.

אני שואלת את המורה, אם יש גם שטח אדמה ברשותו. "היה", הוא אומר, "אכל לקחו לנו, כי השטח מיועד לבניית כיתה נוספת. בכלל, אני מורה לחקלאות." אני מוכרחה להגיד שבתור כזה הוא מלמד טבע בצורה מעוררת כבוד.

שוב אני משוטטת בין הכיתות. בכיתה ג' מתגלה "פרסקו" מרהיב לאורך כל הקיר. "זה מולדבה", מסבירה רחל גינת. "???" "בעקבות הקשבה ליצירה של סמטנה הילדים הכינו את התמונה עם המורה למוסיקה. תחילת התמונה פלגים קטנים שמתאחדים בהמשך ויוצרים נהר רחב, שבדרכו עובר. ציידים, בתולות-מים, אבירים בטירה - - - " יהיו אולי חולקים על שיטת המחשה זו, אבל בטוח שהילדים יזכרו את "מולדבה" כל חייהם.

אל אולם ההקעמלות הגעתי באמצע השיעור. כיתה ד', בהרכב דו-מיני, מתרגלים "סלטות" על מחצית, במערכולת של ידיים ורגליים. לקרוא לחלל הזה "אולם" מוגזם לגמרי. חדר הכושר שלנו נראה לי יותר גדול, וכשהוא מתמלא ב-60 רגליים מתעופפות, אפשר להגיד שצפוף. "זה מה שיש", אומר המורה, אך למען האמת לא היו הרבה התנגשויות וכולם עבדו במרץ. לא ראיתי מכשירים, מלבד "ארגז" בפינה וחישוקים, אבל אולי יש מחסן נעלם שלא הספקתי לראות.

שיעורי האנגלית (לצערי לא הספקתי להשתתף) מתנהלים במקלט. כבר בירידה במדרגות אפשר לתרגל את ה-ABC - אותיות ענק מקשטות את הקיר. למטה חם, מואר היטב ודי מרווח. מקומות ישיבה ל-30 תלמיד ובנוסף יש פינת מחשב, פינת עיתונות, פינת האזנה עם קסטות, ספריית השאלה קטנה. מותר להניח שעם אמצעים מגוונים כאלה כל ילד יכול למצוא את הדרך המתאימה לו.

גם את חדרי החינוך המיוחד לא ראיתי בפעולה ממש (מלבד תלמיד אחד עם מורתו), כי דווקא ביום ביקורי החליטו גם אנשי התק"ם לערוך ביקור, והמורות לא יכלו להתפנות אלי. לכן מוטב שאשאיר נושא זה פתוח ורק אומר, שהשיטה דומה לזו שהיתה נהוגה אצלנו בבית - כלומר, לא כיתה נפרדת, אלא ילדים היוצאים מהכיתות הרגילות, כדי לקבל עזרה לפי הצורך. ילדים הזקוקים לעזרה רצופה לומדים בכפר בלום. אנסה לדוכב את רותי גדליזון בנושא בהזדמנות אחרת.

את השיעור האחרון ביליתי בחדר המחשבים. לא אוכל להגיד שהבנתי בדיוק, מה למדו 12 התלמידים של כיתה ו', שישבו כל אחד ליד מסופו האישי. המורה (שאותו כבר פגשתי בשיעור ההתעמלות) רשם על הלוח הוראות של כיוונים ואותיות, שלפיהם היה צריך להגיע לצליל בגובה וקצב מסויים. הבנתם? (אורי גולן הסביר לי אח"כ שמדובר בתוכנית LOGO TAF - צורה וצליל).

לפי הערות הילדים הם עוד לא הפנימו לגמרי את המושג שמשננים להם השכם והערב: "המחשב הוא גולם. רק מבצע מה שאומרים לו." שמעתי: "אוי, מה הוא עשה לי?!"

(המשך בע' 13)

(ביה"ס חי וקיים המשך)

"יא-אללה - כמה זה יצא לו יפה!"
"יופי של צבעים הוא עשה!"

היה שיתוף פעולה פורה בין הידענים לבין המתלבים. בסוף השיעור נוצרה קפאון של צלילים ומקצבים. המורה היה מרוצה והילדים לא רצו לסיים. כמובן, במלאי יש תוכניות לאנגלית, מתמטיקה, לשון - עולם שלם שהילדים מיטיבים לשלוט בו, בניגוד לרוב המבוגרים בימינו.

12.30. צלצול אחרון לקטנים, ואני עולה איתם לאוטובוס, עיפה אך מרוצה. השדים הקטנים עדיין מלאי מרץ והנסיעה עוברת בעליצות.

ממשאל-בזק בין המורות שלנו שמלמדות שם יוצא פסק-דין חד-משמעי: "טוב מאוד שעברנו לשם."

א נ ג ה

נ.ב.

הסיוור שלי היה מקרי במידה מסוימת. לא הספקתי לבקר בכל הכיתות ודיברתי רק עם קומץ של מורים. בוודאי יש מפעלים יפים וחשובים שלא ראיתי, אבל יש לי רושם שמקב-לים בברכה כל מבקר מתעניין. אז - צאו לדרך וגלו בעצמכם.

שימו לב! חברים שמכניסים כסף לקצוץ

לאור המציאות החדשה, המעודדת כל מיני צורות של הגברת ההכנסות, יותר ויותר חברים מתאמצים לחת יד ע"י מכירת מוצרים ומתן שירותים בחוץ. חלק גדול מעבודה זו גם נעשה בשעות הפנאי.

הקיבוץ בוודאי מברך על כל יוזמה כזו ומעוניין שהפעולה תתרחב. אך אנו חייבים להזהיר, שלפי חוק המדינה - : אסור לחבר קיבוץ לעסוק בפעולות כאלו מבלי להמציא חשבונות מס או קבלה בזמן קבלת הכסף.

שלטונות מס-הכנסה עוקבים אחרי הקיבוצים בנושא זה ונציגיהם מגלים כל הזמן מקרים שבהם חבר קיבל כסף ולא המציא מיד חשבונות מס או קבלה. העונש בגין עבירה זו הוא כבד מאוד כלפי הקיבוץ.

הנהלת החשבונות נכונה להגיש עזרה לכל חבר כדי לבצע פעולות כאלו גם בצורה חוקית וגם בצורה נוחה. החברים מתבקשים לפנות אל סלמה לפני שמתחילים כל פעולה כזו.

הנהלת החשבונות

נַעֲמֹו! ♡

חינוך מינחד

- (1) דרוש אישור להוצאת כספים מקופת הבית ע"ח ח"מ.
- (2) דרוש אישור לכל נסיעה של חינוך מינחד. נהג שרושם נסיעה ע"ח ח"מ יחוייב אישית, אם הנסיעה לא מתואמת מראש.

בשני המקרים נא לפנות אל ג'וליה ניצן.

ת י ק ו ן ט ע ו ת

נא לסגור את הרוכסנים במעילים, סוודרים וכו' לפני הכביסה - ולא כפי שפורסם בטעות לפני שבוע.

הנחות לקשישים (מעל גיל 65) ב"אגד", אינן ניתנות לנסיעות בין-עירוניות, אלא רק לקניית כרטיס בתוך הערים הגדולות ולמרחקים קצרים מן העיר. חבל!
הצעת "אגד" (כאשר הבעתי את צערי על ידיעה זו) היא, לכתוב לשר התחבורה ולהציע שההנחות יחולו גם על נסיעות ארוכות.

אלזה
ועדת החבר המבוגר

הלו, חברים, אני מבקשת מכל מי שיש לו תמונות, שקופיות, מאמר, קסטה, כל דבר אחר הקשור עם מיק ז"ל להתקשר איתי. אולי אוכל להעתיק חלק מהדברים. אודה לכל מי שיכול לעזור.

תודה
נטע

מאחר ומקובל אצלנו שנשים "עושות חנינה", מצאנו לנכון להביא לכן את הקטע להלן - ולאחר קריאתו אתן יכולות לעשות את חשבון השיער שלכן ולהחליט. - צוות המספרה.

חנינה

הטיפול באמצעות חנינה, נפוץ מאוד בארץ.

רווחת הרעה, שהחנינה מחזקת את שורשי השיער ומונעת את נשירתו. לכן, עובר מתכוון זה מאשה אחת לשכנתה - ובמספרות נוצר ביקוש רב לחנינה.

האמת היא, שצביעת השיער בחנינה אינה מביאה כל תועלת. ההיפך הוא הנכון. החנינה גורמת לייבוש העור, מקשה את השערות וגורמת לשבירתן. (לשער ועור יבש).

החנינה עשויה להועיל רק לנשים, הן סובלות מעודף שומן בשערותיהן. החנינה סופגת את עודפי השומן הנפרשים מבלור טות-השיער, וכך פוחת שיעור הנשירה והדביקות של השערות. תחת זאת, הן נעשות גמישות, מבריקות וחזקות.
אזהרה: מכל האמור לעיל מובן מאליו, שאין לצבוע בחנינה שיער של אשה, שיעור ראשה יבש.

רצוי לדעת, כי נמצא בשוק חומר הנמכר בתור חנינה, אף כי למעשה איננו כזה. חומר זה הינו תערובת של עלים יבשים טחונים, ואין לו שום השפעה על השיער.

כאשר מכינים את עיסת החנינה האמיתית, אין להסיף לה שום חומר חמצני או צבע מכל סוג שהוא. אחרת, יאבד הטיפול את ערכו והריאלי.

החנינה האמיתית, נבחנת בפעולה פשוטה אך בדוקה: הרטב את סצה האצבע בחנינה, והתבונן במתרחש. אם מופיע, תוך דקות ספורות, גוון צהבהב על העור - אות הוא כי החנינה הגיעה לריכוז הנכון והמועיל ביותר. לעור ולשיער השמון.

פִּינֵת הַסֵּרֶס הַשְּׁבִיעִי

שם הסרט: חֲבֵנֵת קֵטְבֵּה נִמְטְרִי פֶה
THE LITTLE SHOP OF HORRORS

בימוי: פרנק אוז

משחק: ריק מוראניס, אלן גרין, וינסנט גרדיה, סטיב מרטין, ביל מורי

ובכן, לכל אלה שמקטרים על כך שלקחו להם את אלף, אותו יצור חביב וחובב חתולים, שבא מכוכב מלמק - שם כולם שעירים כמוהו, ועכשיו האידיוטים האלה בטלויזיה סילקו אותו מהסלון שלנו - אז, חבר'ה, מספיק לקטר. לאלף יש חבר. צמח טורף שהגיע מהחלל ישר לפרבר ניו-יורק עלוב, לפתיחה של חנות פרחים כושלת, המנוהלת בידי מר מושניק. טוב. הראשון שהמציא, כנראה, את הצירוף קומדית-בלהה היה מל ברוקס, בסרטו "פרנקנשטיין הצעיר". "חנות קטנה ומטריפה" שייך לז'אנר ועושה זאת בכבוד. בהתחלה הוא היה מחזמר שהועלה באוף-ברודוויי וגם בלונדון. אחר-כך בא פרנק אוז מיוצרי ה"חבובות" ועשה בובה של סרט. עם שחקנים שנולדו להצחיק, כמו ביל מורי כפציינט מאזוכיסט של רופא שיניים סאדיסט (סטיב מרטין).

סרט שזורם במהירות ורצוף בשירים וריקודים שמנטרלים את תחושת האימה, שאתם עשויים לפתח. סרט מבדר.

ו. (ויסלה) סרטים

עֵינֵינוּ ♥ אֲבִי

הודעת מהמרכולית

אנו מאוד מבקשות מכם להחזיר לנו את בקבוקי השמפו ככל הגדלים וכמו כן את הקופסאות הקטנות לקרם ידיים, קולסטרול וכו'.

נבקשם להחזיר גם את בקבוקי הכלור וה"רצפז", כמוכן רק עם מיכסים. כל זאת לטובתכם - בצורה זו תקבלו את המוצרים יותר בזול.

ומהמרכול: תחזירו בבקשה בקבוקי שמן ריקים, עם מיכסים.

תודה על שיתוף הפעולה
צוות המרכול/ית

ל י מ ו ד י ם א ר ו כ י ם

ההרשמה ללימודים לשנת 1989/90 תסתיים ביום שלישי, 24.1.89. למוחרת, ב-25 בחודש, נתחיל לדון בבקשות.

ועדת ההשתלמויות

חוג התעמלות בצוהריים

מדי יום ב', בשעה 14.30-15.30, בליווי מוזיקה, בהדרכת שרה מרקוסון, בפביליון. כל המעוניינים מוזמנים!

דו"ח ו. בנים מישיבתה מיום 20/12/88

נוכחו: כל חברי הועדה

בקשה מיוחדת של יובל:

יובל מבקש לקראת קבלתו לחברות, וכן חתונה, לצאת לשלשה ארבעה חדשים לעבוד ולהרוויח כסף על מנת שיוכל לצאת לבקר את המשפחה של חברתו, וכן להחזיר לקבוצ את הכסף אשר קיבל כדי לחזור לארץ.

הועדה מקבלת את הבקשה, וכן המזכירה ומרכז המשק.

ועדת בריאות+ו. בנים רוצה לרענן את הנושא שבנים
שעזבו את הקבוצ אינם יכולים לקבל טפול של רופא פרטי
אלא אם ישלמו בעד הטפול וכן יכולים לקבל טפול ראשוני
במרפאה.

אנו רוצים למסור שבועת בנים וחבצו חלופי תפקידים, והם:-
אדי נמינוב: אחראי על רכב, וכן על קשר בהתכתבות עם בנים
שנמצאים בחו"ל.

יונתן טוביס : אחראי על בנים - חיילים בתקופת השרות

רג'י וארווין: ציוד ורהוט(ואנו מחפשים אדם נוסף המוכן להתנדב ולעזור בתחום זה, מאחר וזו עבודה רבה).

רג'י: ארגון של מפגשי השבתה.

ישנם תפקידים נוספים רבים.

נוכחים: יוסי כ, מיכאל כ, עמליה נ, אמיר נ, ג'קי ע, שמואל ח, אדי נ.

נושא הדיון: מערך עבודת החברים

1. יום העבודה: חלה שחיקה במידת ההקפדה על שמירת שעות העבודה המתחייבות בהרבה ממקומות העבודה במשק: שעות העבודה הרגילות הם 8 שעות לכל החברים ולכל החברות עד גיל 30 שאין להן עדיין ילדים. מדובר ב-8 שעות עבודה נטו, וכל הפסקה לארוחה, לסידורים שונים וכו', צריכים לבוא בנוסף ל-8 שעות אלה.

על מנת להקל על הביצוע הנאות להקפדת השעות נטו, מוצע:

- א. לארגן את מירב השרותים הניתנים לחבר על ידי המשק, כך, שניתן יהיה לקבל שרותים אלה בערבים, 3 פעמים בשבוע, ולמנוע את הצורך בעשיית הפסקה בעבודת החברים כדי לקבל שרותים אלה.
- ב. מומלץ לעשות הפסקה אחת בלבד לארוחה בזמן שעות העבודה. ברור לנו שאין בידי כל החברים לסדר את יום העבודה כך שיוכלו להסתפק בהפסקת ארוחה אחת בשעות עבודתם, אך מי שיוכל להתארגן באופן המאפשר זאת, ייקל עליו שמירת שעות עבודת הנטו הדרוש.
- הוחלט שתערך בדיקת כל מקומות העבודה הקבועים כדי לעמוד על ההסדרים של שעות העבודה המבוצעות ביום בפועל, ולשפר את שיבוץ החברים בהתאם.
- ג. שעות העבודה ביום שישי הם 7 שעות נטו, והעבודה בשרותים תתאם לכך ולא יוסיפו להם אנשים מסיבת השעה החסרה.

2. דירוג גיל: חברות שטרם מלאו להן 50 שנות גיל, וחברים שטרם מלאו להם 55 שנות גיל, יתחילו בדירוג גיל בדחיית 5 שנים לעומת המקובל עד כה. ז.א. חברות מתחילות להוריד שעת עבודה בגיל 55 ועוד שעה בגיל 60, והחברים יתחילו בהורדת השעה הראשונה בגיל 60 והשעה השנייה בגיל 65. החברים שכבר נמצאים בדירוג גיל בהתאם לשיטה הקיימת עד כה, ידחו את העברת הדרגה הבאה בעוד 5 שנים.

לדוגמא: חבר בן 63 שעובד היום 6 שעות, ימשיך לעבוד כך עד גיל 70, ולא יוריד עוד שעה כאשר יגיע לגיל 65, וכו'.

4. תורנויות: הוחלט להביא לדיון באסיפה קיום תורנויות של 1 עד 3 שעות פעם בשבועיים, כדי לאיזן משמרת הערב בחזר האוכל ולחסוך עובדים בצוות הקבוע, לאיזן את "השרותים לחבר" ב-3 ערבים בשבוע. יתכן וסידור כזה גם מאפשר מסירת שרותים של כל החברים לשבוע אחד בשנה, במקום שבועיים של השיטה הקיימת, ובדרך זו לגרום לפחות הפרעות בייצור השוטף בענפים.

4. חופש: הצעת המטה שמוקצבים 14 ימי חופש בשנה לכל חבר. ניתן לקחת רק שבועיים ברוטו (כולל השבת) ברציפות ועוד יומיים הנותרים באופן נפרד. אין לאפשר משיכת ימי חופש שהצטברו והם יוקפאו לשנה הזאת. גם כאן הכוונה לגרום למינימום הפרעות ושיבושים במקומות העבודה של החברים השנה.

5. מסירות שבוע: תערך רשימה מעודכנת של המסירות הנחוצות, במגמה למסור שבת פעם ב-8 - 7 שבועות במקום כל 6 שבועות הנהוגות כיום.

כל ההצעות וההחלטות הנ"ל יבואו לאסיפה לדיון והחלטה.

רשם: שמואל ח.

H A P P Y B I R T H D A Y

22.1.89. Chaim Ma'ayan
Menachem Vingrad
Omer Cohen
Ayelet Wagner

23.1.89. Roy Buskilla
Nimrod Palma
Ayah Cohen (Marks granddaughter)

24.1.89. Dorit Rozenkranz
Ofir Shuval
Itamar Do'ari
Arnold Bedak

25.1.89. Mufti Lifshitz
Melvyn Simmonds
David Franklyn
Dikla Marcovitz
(Shein granddaughter)

27.1. Jane Telem-Potash
Tsion Farjon

28.1. Yitzchak Eder
Ya'akov Dadosh
Inbal Zigdon
(Nitzan granddaughter)

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

23.1.89. Ts'viya & Meir Packer

24.1. Libby & Len Weintraub

Pitta & Danny Chayat

28.1. Leah & Nachman Katz

THERE WILL BE A TREE-PLANTING
CEREMONY TODAY (FRIDAY) AT

14.30, meeting at the Car-park.

Eric Erenberg has a regular column in our weekly paper, mainly satirical.
Rachel Mann has translated one of his latest "works" for you:

THIS WEEK'S BUILDING GOSSIP. Question: Why are they making a hole in the dining-room ceiling? Answers A, B & C:

Answer A: Just in case the air-conditioner breaks down (as happened many times in the past). Then we can open the window (if there is one) to let in fresh air, flies, hornets, locusts, dust from the Sahara and birds....

Answer B: Strictly for the birds. How otherwise can the birds fly in and out as they are doing now and mess all over the tables? It is really very considerate of the building crew!

Answer C: A staircase will go up to the roof, stairs that lead nowhere - useless, but very aesthetic indeed! (says the architect)/ Kfar Hanassi will be the first kibbutz where you can "go through the roof" straight from the dining room! (Maybe a roof-garden is in the plan)/..

Question: Is it true that another staircase will be built near the offices, for the air-condition unit?

Answer: According to the professional opinion of Dr. Cuckoo, who is a building psychologist: Why not? A staircase is the logical place for an air-condition unit. Everybody knows, that where you have a staircase you need an air-conditioner, and where you have an air-conditioner you need a staircase. This is a law of nature! Additional air-conditioning units could be mounted on all the other staircases leading to the dining-room, then people would have to use the kitchen back-door, but for some

cont. -

PARENTS PAGE

INFORMATION for those parents who receive a personal budget from the kibbutz:

In your new budget for 1989 you have received 3 new items:

NEWSPAPER - POSTAGE - TELEPHONE.

In future you will therefore have to pay for those items. The way you will pay is as follows:

Newspaper - You will order your paper through the office. This should have already been done and it will be effective from February 1st.

Telephone - Each month you will be charged for all the units you use on your phone. Each unit costs approximately 13 Agurot.

Postage - You have a choice between two methods.

- 1) You can pay for each letter in the office, using "t'lushim" (kibbutz money) only.
- 2) You may post the letters in the usual way, making sure your name is on the back of the envelope, and in the event of overseas mail, marking clearly "Airmail" or "Seamail". Your account will be charged accordingly.

NEWS OF THE WEEK

- * Welcome to Yaniv Glick and his future wife. They have come for a visit - and to celebrate their wedding with the family.
- * We were all very pleased and relieved to hear that Max Mader is getting on well after his operation. It will be nice to have him back home again.
- * We had a letter from Simchah in London. She is working very hard, and keeping well.
- * The factory has a stand at the Industrial Exhibition taking place in Tel Aviv just now. We hope to attract a lot of potential buyers.

SHABBAT SHALOM

Inge

Building Gossip (cont.) ...reason the kitchen staff does not seem to be very enthusiastic about that possibility.

Question: Why is the building work still going on, when the financial situation is so bad?

Answer: The official answer is that the people who supplied the money (in the form of donations, loans, bonds or whatever) insist that the work must go on.

The unofficial answer is - Momentum! King Herod (who is the legendary founder of Solel Bonei - the building co-operative) proclaimed: When you get in the Schwung you can't stop... Besides, when the work stops, no workers will come, and without the drilling and hammering we won't be able to eat in the dining-room any more.

Eric Erenberg (13.1.89)

FILM OF THE WEEK - The Little Shop of Horrors.

This is the film about the meat-eating plant which descends on an unsuspecting flower-shop owner from outer space. A new genre - Horror-Comedy!

JAHREZEIT

Mr. Harold Devolt - 16 Sh'vat (26.1.86.)